Muzică din prima zi de septembrie

(Grigore Constantinescu – 2 septembrie 2013)

Din cele peste 150 de concerte programate în ediția a XXI-a a Festivalului Internațional „George Enescu”, pentru concertul inaugural de duminică seara a fost aleasă una dintre marile orchestre ale lumii, Staatskapelle Berlin, având la pupitrul dirijoral pe unul dintre marii artiști ai momentului, Daniel Barenboim, iar ca solist celebrul pianist de origine română, Radu Lupu. Sorții sunt deci favorabili când „ziua bună se cunoaște de dimineață”.

Primul nume componistic al actualei ediții fiind George Enescu și a sa Rapsodie română nr.2, op.11, i-au descoperit valențele oaspeții și dirijorul lor, urmând pe mai departe să-i pătrundă ideile si gândul creator, odată ce au ales să includă capodopera în repertoriul lor. Revenit în fața publicului bucureștean, Radu Lupu ne-a reamintit maniera sa interpretativă, precumpănitoarea pianistică surdinată, adaptată pentru varianta personală a Concertului nr.4 în sol major de Beethoven. O imagine sonoră ce învecinează discreția frazării, clasicismul ritmicii și tematicii la proporții potrivite unei săli de concerte de alte dimensiuni decât Sala Palatului a accentuat dialogul rezervat al artistului cu orchestra, după o îndelungă carieră de căutări în expresia proprie pentru Beethoven.

Ne așteptam la mai puțin pentru audiția Simfoniei nr.2 de Edward Elgar, muzică probabil neascultată încă la București. Am descoperit, în discursul performant al Staatskapelle Berlin, o muzică „încă romantică”, ce pasionează și convinge în viziunea lui Daniel Barenboim, capabilă a entuziasma Sala Palatului, arhiplină de actuali și viitori melomani.

Se adaugă, ca răspuns la aplauze, Valsul trist de Sibelius care, de asemenea, nu va putea fi uitat lesne în această primă serată menită să stăruie în filmul inimii noastre.

Pentru cine a mers la Ateneul Român sau a urmărit transmisia directă a televiziunii cu recitalul lui Cameron Carpentier, „The Theatre of the Organ”, originalitatea interpretului, apreciat de prezentatori drept un Paganini al orgii, a fost o surpriză, una din multele pregătite de organizatori ca să ne convingă de creativitatea autentică a orașului festivalier din acest septembrie.